GİFGRF

27 Temmuz 2020

Kadınlara Karşı Şiddet ve Aile-İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi) Hakkında Çağrı

İstanbul Sözleşmesi adıyla anılan 'Kadınlara Karşı Şiddet ve Aile-İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi' özünde BM temel insan hakları sözleşmeleri arasında yer alan ve bütün dünyada 'kadınların insan haklarının anayasası' olarak bilinen 'BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi (CEDAW)'a dayalı bir Avrupa Konseyi Sözleşmesi'dir.

Türkiye tarafından 2011'de imzalanıp 2012'de TBMM'de, tüm partilerin oybirliği ile onaylanan İstanbul Sözleşmesi, kadınlara yönelik şiddet ve ev-içi şiddet konularında en gelişmiş ve ayrıntılı bakış açısı ve etkili hükümleri içeren, hukuken bağlayıcı bir bölgesel metindir. Kadınlara yönelik şiddet sorununu tanımlar, nedenlerini ve türlerini belirtir, bu sorunla mücadele etmek ve onu ortadan kaldırmak için gerekli önlem, düzenleme ve uygulamaları açık ve ayrıntılı biçimde ele alır. Bu niteliği ile tüm dünyada kadınlara yönelik şiddet ile mücadele alanında 'altın standart' olarak kabul görmektedir.

İstanbul Sözleşmesi, öncelikle kadınlara yönelik şiddetin kadın-erkek eşitsizliğinden kaynaklandığını vurgulamaktadır. Kadınlara yönelik şiddet ile gerçek ve etkili mücadelenin, toplumsal yaşamın her alanında kadın-erkek eşitliği ilkesini benimseyen politika ve uygulamalarla mümkün olacağı kabulüne dayanmaktadır. Bu amaçla toplumda farkındalık, duyarlılık ve toplumsal cinsiyet eşitliği bilincinin arttırılması gereğini vurgulamaktadır. Bu Sözleşme'ye taraf olan devletler şiddetin toplumdan ve özellikle insanların kendisini en çok güvende hissetmesi gereken ev ortamından silinmesi gerektiğini ve içinde şiddet olmayan yapılar oluşturulmasını amaçlamaktadırlar.

Kadın cinayetlerinden cinsel tacize, zorla evlendirmeden psikolojik şiddete kadar, kadınlara yönelik şiddetin her türünün temelinde, kadın erkek eşitsizliğini

besleyen, savunan, normalleştiren erkek egemen bazı yargı ve değerlerin olduğu da çok iyi bilinen bir gerçektir.

Bu tür şiddetle mücadele için öncelikle her alanda ve her boyutta kadın erkek eşitsizliğini ortadan kaldırmaya yönelik politikaların geliştirilmesi, etkili önlemlerin alınması gerekmektedir.

Eğitimde, meslek yaşamında, iş dünyasında, kamu hizmetinde, siyasette ve evde-ailede kadınlarla erkekler arasında eşitlik sağlanamazsa, yani kadınlar bütün kaynak ve olanaklardan eşit olarak yararlanamaz, tüm konularda eşit söz sahibi olamazsa, kadınlara yönelik şiddetle mücadelede başarılı olmak söz konusu değildir. Diğer bir deyişle, yalnızca çeşitli koruma tedbirleri alarak, sadece daha şiddetli cezalar getirerek bu sorunla baş etmek mümkün değildir.

Cumhuriyet devrimleri ile kadın-erkek eşitliği alanında örnek olan adımlar atmış bir devlet olan Türkiye Cumhuriyeti'nin, bugün de çağdaş insan hakları, demokrasi ve evrensel hukuk yaklaşım ve değerlerini savunan bir konumda olmasını bekliyoruz. Bu nedenlerle, Türkiye Cumhuriyeti olarak yakın geçmişte ortaya çıkması ve yürürlüğe girmesi için çok destek verdiğimiz ve ilk imzacısı olduğumuz İstanbul Sözleşmesi'nden Türkiye çekilmemelidir.

Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi ya da bu sözleşmenin ilkelerine olan bağlılığını sorgulaması, ülkemize uluslararası ortamda ciddi imaj ve prestij kaybı getirecek ve Türkiye'nin demokrasi ve insan hakları ilkelerine dayalı rejimler arasındaki yerinin bir daha sorgulanmasına neden olacaktır. Daha da önemlisi, böyle bir adım ülkemizde kadınların daha korunmasız kılınması ve şiddet uygulayan erkeklerin yüreklendirilmesi anlamına gelecek; kadınlara yönelik çeşitli şiddet biçimleri ve aile içi şiddete 'yeşil ışık' – en azından 'sarı ışık'— yakıldığı biçiminde algılanacaktır.

Toplumumuzda zaten çok ciddi bir sorun olan ve hemen her gün haber konusu haline gelen kadınlara yönelik şiddetin her türü ile mücadelede başarı için İstanbul Sözleşmesi'nin getirdiği **Önleme**, mağdurları **Koruma,** şiddet uygulayanlara **Kovuşturma ve Cezalandırma** ve bu amaçla devletin bütün kurum ve kuruluşlarının eşgüdüm içinde çalışarak **Bütüncül Eşitlik Politikaları'nın** etkili şekilde uygulanması gerekmektedir**.**

GİFGRF

GİF olarak İstanbul Sözleşmesi'nin ülkemizde etkili olarak uygulanmasının temel insan haklarının korunması için 'olmazsa olmaz' koşulu olduğuna inanıyoruz.

Yetkililere ve topluma İstanbul Sözleşmesi'ne sahip çıkılması çağrısı yapıyoruz.